

# hláskan

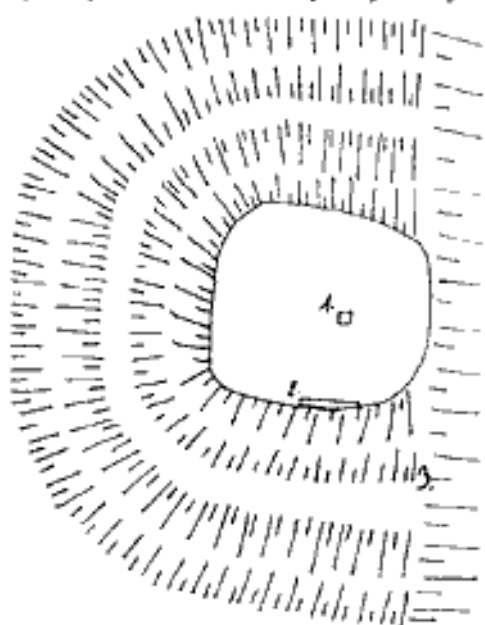
Ročník III, 1992/1

## Tvrz Adolfovice

Adolfovická tvrz stávala na Zámeckém kopci nad řekou Bělou (okr. Šumperk). Roku 1370 prodal Albert Haugwitz ves Adolfovice svému bratrovi Merhotovi. Rod Haugwitzů postavil v Adolfovicích tvrz, která je však poprvé písemně připomínána až v roce 1689, již jako pustá. Tvrz zanikla snad spolu s kostelem, který byl podle zápisu z roku 1689 zničen husity roku 1428 (F. Spurný a kolektiv 1983: Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku II, 21). Ve 30. letech našeho století zde prováděl vykopávky J. Uwira. Archeologicky se podařilo zachytit sklepní prostory a schodiště obdélníkové budovy o vnějších rozměrech 16 x 9,7 m. Zdi byly silné 2,3 x 2,9 m, přičemž nejmohutnější byly na nejpřístupnější severozápadní straně. Stavba stála na severozápadní části obdélního areálu vymezeného kamennou zdí; na severozápadní straně byla obvodní zeď široká 1,6 m a od hlavní budovy vzdálená necelé 4 m. Na vnější straně obvodní zdi se nacházejí různé široké piliře. Jihovýchodní část ohrazeného areálu nebyla soustavně archeologicky zkoumána, ale zdá se, že tam nebyly žádné větší budovy. Při výzkumu bylo nalezeno mnoho hrotů střel do kuší, středověkých stěpů a stříbrný brakteát. Vznik tohoto spíše hrádku je nejnověji kladen do přelomu 13. a 14. století. (V. Nekuda - J. Unger 1981: Hrádky a tvrze na Moravě, 63 - 64, kde je i plán výkopů J. Uwiry).

V červnu 1990 jsem se v muzeu v Jeseníku informoval na adolfovickou tvrz. Ani po instruk-

cích pracovníka muzea nebylo snadné zbytky tvrziště nalézt - je zde hotová džungle. Povrch tvrziště byl zoufale zarostlý kopřivami a dalším vysokým plevelem. Byl zde patrný jen propadlý sklep (zbytek vykopávek?) a na okraji středově-



Adolfovice - neměřený plán

- 1 - propadlý sklep
- 2 - zbytky zdiva
- 3 - nálezy v narušení zemními pracemi

ho pahrbku zbytek zdiva, nejspíše obvodové zdi. Tvrziště je obehnáno dvěma asi dvoumetrovými příkopy, které jsou však značně narušené zemními pracemi. Plot podniku, který to má na svědomí je vzdálen asi 10 m od tvrziště. V narušených místech jsem spolu s manželkou našel několik keramických zlomků a těžko identifikovatelný kovový předmět. Odborník zařadil tyto nálezy do 15. století. Vedro a obtížný hmyz nás brzy donutily adolfovický hrádek opustit. (redakčně upraveno)

M. Dušil

# Předměty na hradě v polovině 15. století.

Ve dvanáctém ročníku Časopisu Společnosti přátel starožitností českých v Praze z r. 1904 je na str. 159 - 160 článek Hynka Grosse, nazvaný Inventář hradu Helfenburku r. 1452. V úvodu autor článku říká, že v knížecím archivu v Českém Krumlově je uloženo několik smluv mezi Rožmberky jakožto majiteli hradu Helfenburku a helfenburskými purkrabími: smlouva z 20. 4. 1452 mezi Jindřichem a Janem z Rožmberka a purkrabím Václavem Vláškem z Miloňovic, z 23. 4. 1462 mezi Janem z Rožmberka a Vláškem z 23. 4. 1467 mezi Janem z Rožmberka a Adamem z Drahonice z 9. 5. 1505 mezi Petrem z Rožmberka a Albrechtem Elthhartarem z Flnšpachu a z 16. 4. 1515 mezi Petrem z Rožmberka a Ladislavem Želízem z Tourového.

Dále autor otiskuje smlouvu z roku 1452, podle níž měl být Václav Vlášek "sám čtvrtý branný" a měl mít na hradě 16 "holomkův střelcových branných hodných", písaře, kuchaře, pekaře, klíčníka, kravaře, sviňáka, "dievku", dva vozataje a dva vrátné. Majitelé hradu měli na služné a potřeby čeledí dávat ročně 160 kop grošů, 312 džberů žita, 400 džberů ovsu a 300 kur. Následuje seznam věcí, které Vlášek na hradě převzal: na "mučedlnici" 2 železné a 1 měděná houfnice, 2 měděné a 1 železná tarasnice, kolovrat, 2 velké měděné pišťaly, 3 menší pišťaly a malá pišťalka, některé v loži, jiné bez lože. Posledně jmenované zbraně byly uloženy "na domu" kde je světnička. Ve světničce bylo ve dvou lahvocích uloženo 75 kop nenasazených šípů, 21 kop šípů nasazených "na dub" a peřených, 9 kop šípů nasazených "na smrčkových i na dub" a peřených, 9 kop šípů nasazených na dubová ratiště, ale nepeřených, 15 kop "střelíš" v svazcích, "sůdec" prachu a v malém soudku prachu na tři prsty, "výsevkův prachových hrnecův neplný", 2 hrnce sanytru a jeden neplný, hrnce tloučené síry, 23 kotoučů nití, staré pkáty "i s kusy", železný ořech, dva prázdné prachové pytlíky, 10 kusů "kluk".

Kromě výzbroje převzal purkrabí ještě v pivnici 6 "keltů", 2 škopky, 5 pivních džberů, 2 necky pod sudy, síto a nálevku. V kuchyni železný rošt, 3 rožně, 2 kotlíky, "strážek", 2 "střezí", necky, skříň, kád' na vodu a na víno, 21 malých a velkých hrnců, 19 mís, kosíř a štok. V pivovare byla "miesná" kád', 4 menší kádě, 2 mlatné kádě a pánev. V pekárně 2 diže, "pytlovár", kád' bezednivá, ješto otřuly sypí a kámen stúpový". V cisterně dva okovy a řetěz. Ve velké jizbě 3 stoly, stolek a 2 "šenktise". V "daní" světnici 2 stoly a ve světničce u krejčího jeden stolec. Rozličné věci po hradě: vůz s krátkým a s dlouhým řetězem, sud na vodu, provaz u rumpálu, kterým "drva táhnú", dva velké provazy, provaz "s skřipci", 2 zámky u dolejšího

mostu, dva u hořejšího mostu, zámek u lavičky, zámek u železných vrat, u fortny u parkánu, u fortny pod velkou jizbou, u železných vrat nahoře, u staré pivnice a zámek u velké věže. V spižárnách byly dvě olejové lahvice, dvě "vanice", prostice soli, půl džberu krup a stejné množství krupice, dražlink mladého piva, sud mladého piva "na staré vaření" a jeden "buoch" slanin. U některých předmětů je poznamenán také jejich stav - zda jsou dobré nebo zlé, staré nebo nové a pod.

V šedesátém druhém ročníku Časopisu Společnosti přátel starožitností z r. 1954 je na stranách 243 -244 otištěn článek J. Pelikána, nazvaný Úřad helfenburského písaře v půli 15. stol. Autor otiskuje ze zemědělsko-lesnického archivu v Českém Krumlově dokument z 20. 4. 1452, který byl sepsán při nástupu nového helfenburského písaře Jana ze Stříbra a který zachycuje předměty, přejímané novým písařem po svém předchůdci:

V pokladnici věci pánovy - lahvice sanytru na dlaň neplná, sudec síry na píď neplný, soudek (na píď neplný) železných a olovených kulek do pišťal a tarasníc, 39 kop nenasazených "tvrzníkův" v lahvici, 11 malých a velkých zámků, 2 nenasazené a 1 nasazený oštěp, řešeto, pytlík "ješto múku seji", vydělanou svini kůži, mošnu "ješto jí kámen z praku měti", 2 stoly, vylámaná truhlice, 2 pavézy, kus olova, dřevěné váhy s vážným kamenem, trdlo "ješto prach tluků", 2 velké hoblíky s železy, 6 hoblíků bez želez, 3 "kotei" a železná pánev, obojí z kuchyně, dřevní sekera která byla v pekárně, řeznická sekera, 2 cvilinkové ubrusy a jeden plátěný, 2 plátěné ručníky, dvoje necičky "halběřské", sitko "ješto prach seji" a druhé s kůži. V jedné truhlici je "zbroj halběřská" - 15 železných klinů a další zlámané, 7 "oškrdův" a 2 teslice k tesání kamene, 6 dlát, 9 nosateů, 3 mlaty, 2 "kratee" a mnohozlámaných železných věcí. V druhé truhlici je malá "nakovadlna", rohatny, hřebovna, 2 větší a 1 menší kladivo, 8 kleští a další kovářské potřeby, "nuoze ješto železo stříhají", 3 vězeňská pouta, velký železný řetěz a mnoho jiných nejmenovaných železných předmětů. Dále líheb od praku, 2 železné sochory a kleště "ješto kámen táhnú jímí".

Cizí věci v pokladnici: velká zamčená truhla, dvě malé truhlice, z nichž jedna je Vlášková. Pak prázdná truhlice bez zámku, 50 knih v sudu, dva a půl pytle knih v různém stavu, šestery knihy "vuokné" a stará bible: truhlička s třemi stříbrnými kalicemi, velká truhla s dvěma stříbrnými kalicemi a s dvěma uzly mešních rouch (v jednom 2 stoly, 11 ubrusů, 2 "pale" a 1 "alba", v druhém 6 "alb", 2 "omyrale", 4 "mapule", 7 ornátů, 2 stoly, dva "pasce", 4 knihy, korouhve

# ČESKÝ LES

## Soubor topografických map 1:50000

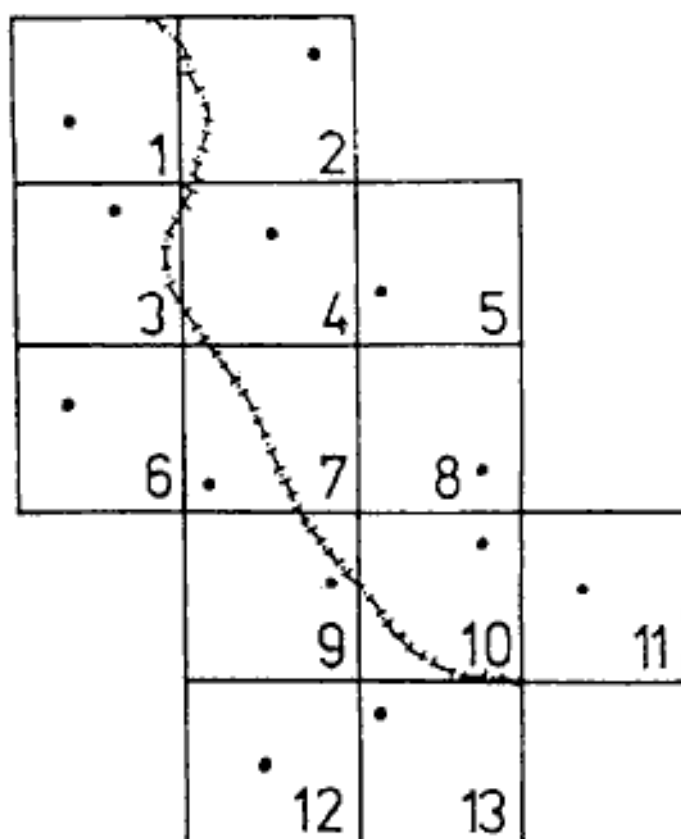
Vojenský zeměpisný ústav v Praze a nakladatelství Naše vojsko připravili jako další titul společného mapového programu pro všechny zájemce soubor třinácti topografických map v měřítku 1:50000, odvozených od map vojenských. Celý soubor pokrývá dosti rozlehlé území od oblasti Mariánských Lázní a Tirschenreuthu až po Domažlice, kde se napojuje na mapy již vydaného souboru Šumava. Zachycuje souvislý pás území v šířce přibližně 40 až 50 km po obou stranách státní hranice ČSFR se SRN.

Každý list topografické mapy zachycuje území o velikosti přibližně 18 x 18 km. Podobně jako u souboru Šumava byl i v tomto případě doplněn jen nejn nutnějšími turistickými značkami, takže se podařilo zachovat původní "vojenský" charakter mapového listu. Kromě těchto cca 16 značek však byl soubor Český les doplněn rovněž sítí značených turistických cest, což u souboru Šumava nebylo.

Rozhodně není nezajímavé, že některé části území, které soubor zachycuje, nebyly doposud na mapách vydány, neboť v minulosti tomu nesmělo být. Turisté tak mají možnost navštívit i území ještě nedávno existujícího hraničního pásma a oblast Tachovska bez obav, že zabloudí.

Jednotlivé mapové listy, tentokrát již označené průběžně čísly pro snadnější manipulaci a přehlednost, budou v prodeji v prodejnách nakladatelství Naše vojsko již od ledna 1992. Tam je možné je také zakoupit, ať již celý soubor, nebo jednotlivé listy dle Vašeho přání. Těm, kteří takovou možnost nemají, případně chtějí mít jistotu, že mapové listy skutečně dostanou, doporučujeme, aby se písemně obrátili na adresu Naše vojsko, oddělení odbytu, Na Děkaně 3, 128 12 Praha 2 (tel. 02-299451) současně se sdělením, které mapové listy požadujete zaslat na dobírku (např. mapa č. 1 - Tirschenreuth, 1 kus). Cena jedné mapy je 17 Kčs, cena celého souboru je 221 Kčs, soukromníci získají samozřejmě výhodný rabat.

Přehled všech 13 map podává jejich soupis a přiložené zobrazení kladu mapových listů:



1. Tirschenreuth
2. Mariánské Lázně
3. Barnau
4. Tachov
5. Bor
6. Vohenstrauß
7. Schönsee
8. Horšovský Týn
9. Waldmünchen
10. Domažlice
11. Kdyně
12. Cham
13. Furth im Wald

a ubrus). V kapli - v truhle 2 stříbrné kalichy (z nich jeden pozlacený), 1 stříbrný s měděnou nohou a další stříbrný pozlacený kalich. Truhlíčka plná listů a "hamřestův". 4 axamitivé a "postavcové" ornáty (zelené, šedé a černé). 2 modré "dalmatice postavcovie", kápě zlatohlavová, 2 závěsy se zelenými střípcei, 6 ubrusů, třepce od perlové kápě, 12 "omíralův", 2 alby, 4 štolý, 4 mapule, perlový kříž, "tabule s božím lícem a v ní křišťale", kus šlojše Matky Boží, pytlík s pergamenovými listy, pytlík s listy "škautlemi rozbitými", listy na celé kůži a dvě malé truhlíčky v příhradě (v jedné svátost, v druhé nic). V pulpitu je 16 knih s registry, 2 ubrusy, 3 "omírali".

Šest sudů (které Vlášek nepřijal, protože jsou špatné), cedidlo, struhadlo, bubnec "ješto kořenle seji" a 3 dražinky nebyly nalezeny. Provaz "s skřipci", který má zapsaný purkrabí, vzal písař do pokladnice. Také v tomto dokumentu je někdy poznamenán stav přebíraných předmětů.

J. Pelikán dále otiskuje ještě dva dokumenty, podle autora pocházející z let 1452 - 1454, kdy byl purkrabím na Helfenburku Václav Vlášek z Miloňovic. První seznam je uveden větou: tyto věci jsem panu purkrabí postoupil a následuje: lahvice plná šípů nenasazených na píď neplná, lahvice šípů nenasazených na dlaň neplná, 42 kop šípů nenasazených na dub, 32 kop šípů na smrkových a dubových střelštích, lahvice sanytru na píď neplná, sudce sanytru na dlaň neplný, stejné množství netlučené síry, 5 sudců prachu, hrneček prachových výsevků. Dále 29 železných a 9 měděných velkých i malých píšťal a malá měděná píšťalka v loži. Sudce kulek železných i olovem oblévaných (na píď neplný), 5 měděných kotlíků, železná pánev, 14 kotoučů niti a houfnička v loži s kolešy, Neplný "špich" dubových střelšt. 14 malých i velkých zámků, 2 nasazené a jeden nenasazený oštěp, "Kuoše svini, ješto jest jim pytlík prachový pytlík prachový udělán", možna "ješto kámen z praku měří", 2 pavězy, kus olova, 2 stoly, 4 železné sochory, 7 "prkýšov", 4 "oškrdy", 2 teslice, 2 "nakovadlnie" větší a menší, dřevěné váhy s vážným kamenem, 3 trhá na tlučení prachu, stoupa "ješto prach tluku", 2 hoblíky s železy a 6 bez želez, sekera na dřevo a na maso, 9 nosateř, 2 hrubé řetězy, dlouhý a krátký, prakový hřeb, sitko "ješto úraech seji", 15 "haveřských" klínů, 3 železné mlaty, 3 staré pláty, staré kovářské měchy, rohatiny, 2 větší a jedno menší kladivo, 8 kovářských kleště, kleště kolmé a "sopovna", 2 "řebovny", kovářský struh, "nuoše, ješto plechy střílu", 3 pouta, velký železný ořech, "klí, také jest v kuslech", 3 velké provazy a provaz "skřipci", kleště "ješto kamen tahnú". Ve dvou truhlích, kde je "zbroj haveřská a kovářská" je ještě mnoho železa

"ješto se nevie, kterak napsati". V kapli ornát a stříbrný kalich.

Druhý seznam je nadepsán: tyto věci ne hradě pak purkrabí Vlášek přijal a následuje: 100 džberů žita, 100 džberů ovsu, sud starého piva "i s sudem", 2 slady "dirlena netolická", 2 měděné a 1 železná tarasnice v ložích, 2 železné houfničky v ložích, kolovrat, 40 kop šípů nasazených na dubu a peřených, provaz v rumpálu "ješto drva táhnú", sud v maštali "ješto oves sypí", džber netolický "ješto oblé miešie", 5 stolů javorových, 2 stoly prkené, šenkliš prkený, 2 zámky s kladkami "velkých u mostův", 4 zámky poboční "velkých u mostův", zámek s kladkou přikovaný na věži, řetěz s okovem v cisterně, 3 skla v "pani světnici vuoknich", dřevo se dvěma háky "jako sudy nosie", okov u dolejší studnice a měděnice. V pivovare měděná pánev, kád "miesnie", 2 menší kádě, 2 mlatné kádě, cedidlo, 2 necky "ješto pod pivu bývají". V pekárně 2 díže, pytlíky, "kádě ješto otruby sypí", V kuchyni skřín, 2 stoly, "keser, toliko železo jest", kád na pomyje, rošt, 2 rožně, 2 "vanie jako chléb chovají", štok "ješto maso sekají". Také u těchto dvou seznamů je někdy uváděna zachovalost jmenovaných věcí.

Purkrabský inventář informuje o počtu lidí a o zásobách na Helfenburku roku 1452 a doplněn inventářem hradního písaře zaznamenává také objekty na hradě a některá obranná zařízení. Oba inventáře dohromady pak zřejmě zachycují veškeré předměty, které se v hradu nacházely. Významné jsou zejména soupisy militiáři, ale i zachycení estetních předmětů je důležité: při výzkumu hradů je možné očekávat nálezy vyjmenovaných věcí nebo jejich pozůstatků. Zajímavé jsou jistě i staročeské názvy předmětů v inventářích.

Poslední dva seznamy datoval J. Pelikán do let 1452 - 1454, kdy byl helfenburským purkrabím Václav Vlášek z Miloňovic; pro Vláška však výslovně mluví jen druhý seznam. Pelikánovo datování nemůže správné, neboť předměty převzaté Vláškem r. 1452, otisklé H. Grosse, nejsou totožné s Pelikánovými seznamy. V článku Helfenburk od J. Házy-Píseckého (Zlatá stezka II, 1929, s. 92 - 93) je uveřejněna tabulka helfenburských purkrabí - Václav Vlášek z Miloňovic byl purkrabím v letech 1434 - 1436, 1452 - 1454, 1462 - 1468 a spolu s Janem z Vlksic ještě v letech 1469 - 1470 (není vyloučeno, že se jedná o dvě osoby - otce a syna). V roce 1452 bylo na Helfenburku 13 palných zbraní, v Pelikánem uveřejněných seznamech již 45. Narůst palebné síly a výskyt palných zbraní v obou posledních seznamech evokuje domněnku, že seznamy pochází z roku 1469 a byly vyhotoveny pro Jana z Vlksic a Václava Vláška (mladšího?) z Miloňovic.

P. Rožmberský

# Tvrziště na okrese Sokolov

Na území sokolovského okresu se podle literatury dá vysledovat 33 tvrzi. Dnes jsou z nich známy pouze dvě přestavěné tvrze, a to v Šabíně (ob. Libavské Údolí) a v Chlumku (k. ú. Dasnice), a osm úplně nebo zčásti zachovaných tvrzišť. Další tvrziště, které bylo zachované ještě v nedávné době v Markvarci (ob. Krajková), zaniklo koncem 50. let. Ostatní tvrze zanikly do konce minulého století. Podívejme se blíže na zmíněných osm zachovaných tvrzišť.

## BOUČÍ, ob. Dolní Nivy.

Ves Boučí se poprvé připomíná v roce 1312. Roku 1318 se zde uvádí jako majitel Mertlin z Pichelberka. V roce 1402 se uvádí jako držitel Boučí Vend z Hartenberka a příslušníci tohoto rodu jsou zde doloženi až do roku 1658. Po smrti posledního z nich Filipa koupili Boučí Nosticové a připojili jej ke svému sokolovskému panství.

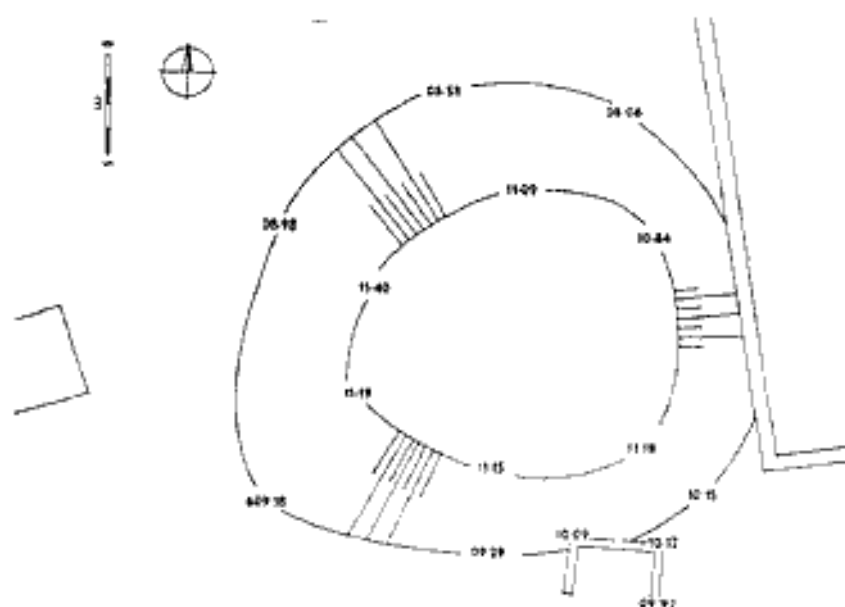
Tvrz stávala ve středu obce. Zachovalo se tvrziště oválného půdorysu, jehož delší strana měří 11 m. Na západní a jižní straně přechází plynule v okolní terén, kdežto na severovýchodní straně dosahuje výšky jednoho metru. Ještě v nedávné době bylo tvrziště obklopeno z jedné poloviny příkopem, který byl naplněn vodou, a valem. V současné době je příkop zasypán materiálem z valu a urovnán do úrovně okolního terénu. Na tvrzišti stojí domek čp. 57.

R. Králem zjistil slabě oválný pahorek o rozměrech 27 x 23 m, k němuž se na JV a J přimyká příkop o šířce 15 m a hloubce až 4 m. Vzhledem k místu, kde se objekt nachází (na rozcestí dvou cest, na Horní Slavkov, Loket a Sokolov), můžeme předpokládat, že šlo o objekt související s komunikací, tj. opevněná celnice nebo strážniště. Na lokalitě jsme položili dvě malé sondy. V sondách se však objevily pouze zlomky cihel a prejzů. Další informace může přinést až důkladnější průzkum.

## KACEŘOV

Ves Kaceřov se v listinách objevuje poprvé v roce 1312. Kaceřovská tvrz se poprvé připomíná v roce 1475, kdy ji držel Götz Perglar z Perglasu. V roce 1603 přikoupila Anna Perglarová roz. Malešiková ke Kaceřovu sousední osady Chotíkov a Líboc, které pak roku 1607 zdědil její synové Matěj, Jan, Volf a Albrecht Perglarové. Po nich držel panství do roku 1681 Volf Kašpar z Perglasu a do roku 1795 jeho potomci.

Dnes zůstávají zbytky tvrziště ve východním cípu zámeckého parku, nad rybníkem. Jedná se o kruhové tvrziště 11 x 10 m. Plocha tvrziště je porušena výkopem 5 x 4,5 m. V současné době se ztrácí v okolním terénu, zvláště v létě, kdy je pokryto hustou vegetací.



Kostelní Brıza

## HRUŠKOVÁ, ob. Sokolov

Při průzkumu údajných zbytků kostela sv. Mikuláše 2 km JZ od Nadlesí jsem v roce 1989 společně s J. Klisákem z Karlovarského muzea a

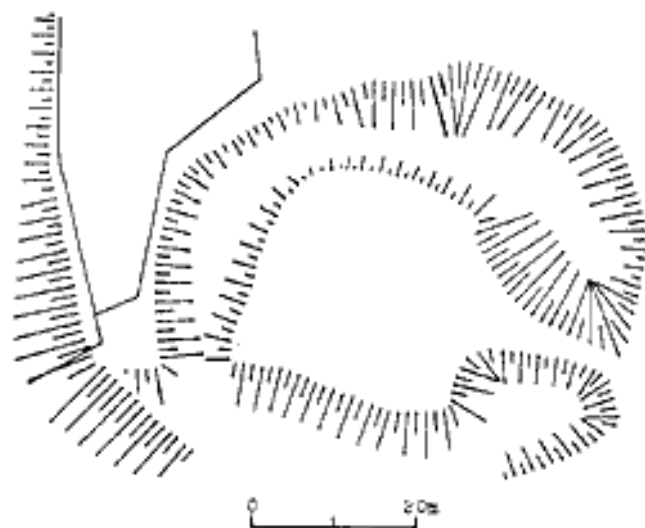
## KOSTELNÍ BRÝZA, ob. Březová.

Ves Kostelní Brıza se poprvé připomíná v seznamu leuchtenberských lén z roku 1370. Od 15. století patřila ves Štampachům, kteří kolem roku 1633 prodali celé panství Vinckerům z

Heimfeldu. Po roce 1682 náležela Kostelní Bříza Mulcům z Valdova, Erdmannu Antoninu z Grop-pau a od roku 1732 Turbům.

V současné době je zachováno oválné tvrziště SSZ od farního kostela sv. Petra a Pavla. Delší osa Z - V měří 16 m, kratší 14 m, převýšení činí 2 m. Na tvrzišti rostou čtyři lípy. V severní části je jáma po sklípku. Sběrem na ploše tvrziště byla

tvrziště. To je oválného půdorysu o rozměrech 14 x 7 m. Jižně pod tvrzištěm se nachází zbytky zdíva o výšce jednoho metru. Zdíva představuje kruhovou baštu o vnitřním průměru 190 cm a síle zdíva 125 cm. Na baštu navazuje 4 m dlouhá zeď. Sběrem na JZ svahu tvrziště byla získána keramika 14. - 15. století.



*Kynšperk nad Ohří*

získána keramika 14. - 15. století.

#### KRASLICE.

První zmínka o hrádku a městu pochází z roku 1272, kdy je Přemysl Otakar II. udělil jako léno pánům z Plavna. Ti drželi Kraslice s přestávkami do konce 60. let 16. století. Do roku 1666 drželi Kraslice Šumburkové, poté do roku 1848 Nosticové.

Severně nad městem se vypíná vrch Hradiště, na jehož samém vrcholu (kóta 715,8) se nachází

#### KYNŠPERK NAD OHŘÍ.

První nespornou zprávou o městu je jeho zakládací listina z roku 1232. Kolem města a hrádku vznikl na konci 13. století podobný systém lén jako už před tím kolem Lokte. Zpočátku ovládali značnou část sokolovšti Nothaftové, potom waldsasští cisterciáci a bavorští Winklerové, v letech 1538 - 1542 páni z Plavna a v letech 1542 - 1547 Šlikové. Po roce 1547 Ferdinand I. dal Kynšperk do zástavy pánům z Plavna a Rudolf II. prodal město v roce 1596 Janu



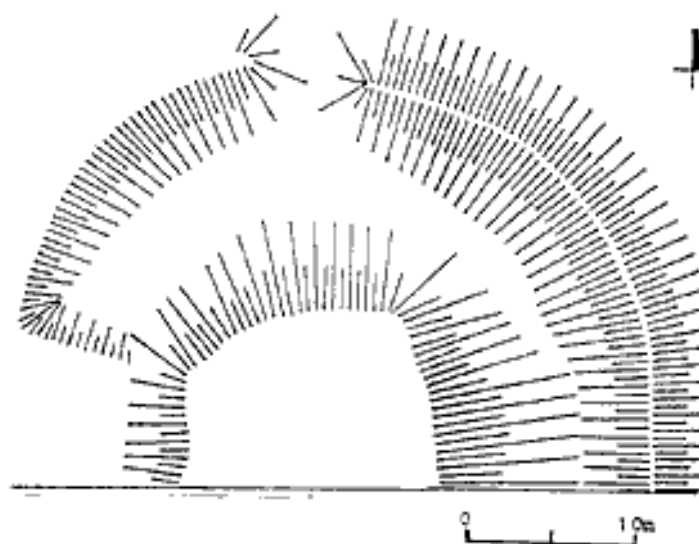
*Kraslice*

Poppovi, od něhož koupil panství Kašpar st. Belvic z Nostlic. Ten prodal hrad v roce 1603, ale ten už byl zpustlý.

Zbytky po tvrzi - hrádku se nacházejí v západním okraji města na místě zvaném Zámecký vrch. Tvrziště je zhruba čtvercového půdorysu o rozměrech 28 x 28 m. Je obehnané ze tři stran širokým (největší šířka je na JV - 20m) a hlubokým (až 4 m) příkopem. Na severozápadní straně je malá terasa, od níž svah prudce spadá. Při výzkumu dr. Šebesty z Chebského muzea byl částečně odkryt půdorys - kamenné základy na

Beran z Těšovic, který byl pravděpodobně stavitelům tvrže. V roce 1454 se Těšovice uvádějí v seznamu leuchtenberských lén patřících kdysi Albrechtu Nothaftovi a potom Leuchtenberkům a Šlikům. Tehdy už patřila osada k Sokolovu.

Tvrziště leží ve středu osady, 200 m jižně od mostu přes řeku Ohří. Tvoří jej kupovitý pahorek, na němž stojí hrázděná budova čp. 1. Pahorek je z východní strany obtékán potokem a svažuje se Z, S a V směrem. Převýšení oproti okolnímu terénu činí na severu až 4 m.



Týn - část nacházející se na zahradě domu čp 17

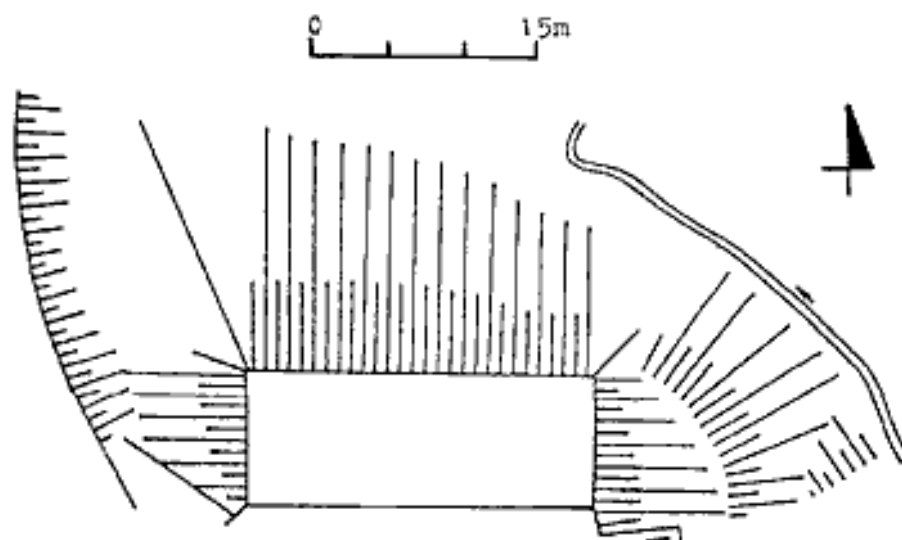
malty, vnější zeď silná 145 cm. U základové spáry v hloubce 260 cm byla zjištěna černá kulturní vrstva s keramikou z 13. století.

#### TĚŠOVICE (dnes k. ú. SOKOLOV).

Osada Těšovice i zdejší tvrz je doložena v pramenech poprvé v roce 1394, kdy tu seděl

#### TÝN, ob. Lomnice.

První zmínka o Týnu pochází z roku 1408, kdy se tu připomíná Václav z Týna, pravděpodobně zakladatel tvrže. Roku 1599 získali od jeho potomků Týn sokolovští Šlikové a připojili jej k Sokolovu. Tvrz pak byla opuštěna a na konci 18. století se uvádí jako zpustlá.



Těšovice

Tvrziště se nachází v zahradách domů čp. 15, 16 a 17. Je oválného půdorysu o rozměru 30 x cca 20 m. Nejzachovalejší část se nachází na zahradě domu čp. 17. Menší část je zachována na zahradě domu čp. 15, naproti tomu střední část tvrziště na zahradě domu čp. 16 má příkopy zasypané a je srovnána s okolním terénem. V nejzachovalejší části je příkop široký až 10 m, hloubka činí 2,5 m.

*Petr Hereš*

## Poznámka k článku Tvrziště na okrese Sokolov

Článek P. Hereity je dokladem, jak obtížné je při nedostatečném publikování nálezů napsat souhrnou práci i pro území jednoho nevelkého okresu. Na území okresu Sokolov jsou mi známa ještě další dvě tvrziště, z nichž ovšem ani jedno nebylo dostatečně prezentováno v literatuře.

První z nich je tvrziště na katastru obce Chotikov nedaleko od Kynšperka. Zde je poprvé popsali Kabát a Slepíčka v roce 1959 v nepublikované interní práci Archeologického ústavu (NZ AÚ č. 4167/59). Při pokusu o revizi v r. 1973 popsal jako toto tvrziště mylně Šebesta (BZO 1973) recentní sklep postavený na povrchu terénu v inundaci Ohře a opatřený isolač-

ním záhozem, ačkoliv jeho lokalizace je v rozporu s údaji Kabáta a Slepíčky. Skutečné tvrziště na místě odpovídajícím údajům Kabáta a Slepíčky mi uniklo. Tvrziště, které lokalizují Kabát a Slepíčka asi 80 m Z od domu čp. 4, je dnes ovšem v oraném poli a projevuje se jako okrouhlá vyvýšenina přiléhající k Ohři obklopená okrouhlou sníženinou s velice pozvolnými přechody a celkovým převýšením 1 - 1,5 m. O tom, že se jedná o pozůstatky tvrziště nás dnes přesvědčuje spíše lokalizace a fotografie ve zmíněné práci než současný stav lokality. K lokalitě nejsou doposud známy žádné písemné prameny.

Druhá lokalita se nachází v blízkosti křižovatky, kde se k silnici z Krásna do Sokolova připojuje silnice z Rovného. Zde se mezi silnicemi na Sokolov a Rovný, v zalesněném svahu nad silnicí na Sokolov, asi 200 m od křižovatky nachází svahová skalka s nepatrnými stopami lidské činnosti, na niž jsem našel úlomky keramiky 13. stol. Lokalitu ztotožňuje její naleze P. Šebesta s tvrzi Plikenštejnem. Nález byl zatím publikován pouze v poznámce na okraj v článku se zcela jinou tematikou (P. Šebesta: Zaniklé středověké osady v západní části Slavkovského lesa, in *Archaeologia historica* 7, 1982, str. 203-209).

*Josef Miller*

## Z hradů, zámků a tvrzí

V říjnu 1991 byly na hradě Křikava (o. Strakonice) pozorovány čerstvé amatérské výkopy.

Na podzim 1991 bylo zjištěno na hradě Rabštejně (o. Plzeň-sever) závažné narušení lokality. Byly zde zcela vytěženy archeologické vrstvy z objektu zahloubeného do skály a několik dalších sond. Co na to památkáři?

Probíhá oprava zámku v Oselcích (o. Plzeň-jih). Je obnovena krytina a omítky obvodového zdíva. Bohužel bez konzultací s Památkovým ústavem v Plzni.

Firma PRAM Praha zpracovává projektovou dokumentaci na generální opravu obvodového pláště Chodského hradu v Domažlicích; vlastní realizace by měla být zahájena v r. 1992.

Již rok a půl trvá neutěšený stav zámku v Čečovicích (o. Domažlice). Po požáru, kdy lehly popelem dvě třetiny krovu, nepodnikl majitel (ZD Puclice) zatím žádné kroky k zabezpečení objektu.

Hrad Podmokly (o. Plzeň-sever) byl narušen nezákonným výkopem. Zárokem Památkového ústavu v Plzni bylo další devastaci lokality zabráněno.

Na hradě Lokti (o. Sokolov) probíhá závěrečná fáze opravy horní části hradní věže.

Na poběžovickém zámku (o. Domažlice) došlo k likvidaci pásu renesančních nástěnných maleb s loveckými motivy.

Na hradě Libštejně začal působit "Spolek pro záchranu hradu Libštejna", navazující na dlouholetou tradici. Cílem je průběžná údržba hradu včetně přístupových cest a dozor během sezóny. Hrad byl již zbaven náletových porostů a počítá se se zajištěním zřícenin pod dohledem památkářů.

*T.K.*

Zámek ve Spáleném Poříčí (o. Plzeň-jih) má v budoucnu sloužit mimo jiné též jako depozitář okresního archivu. Předtím je třeba vyřešit vážné statické poruchy - na zabezpečení je zpracován projekt.

*T.K.*

Na zámku Lužany (o. Plzeň-jih), majetku Hlávkovy nadace, začíná probíhat rozsáhlá rekonstrukce, jejímž cílem je rehabilitace celého zámeckého areálu a navrácení původní funkce interiéru zámku.

*T.K.*



# Zprávy z klubu

Rada přeje všem členům šťastný nový rok.

## Rada

### Jednání Rady

Podle stanov KASu (3/5,6,8b,9 a 6/2) proběhlo dne 20.11.1991 jednání Rady a revizní komise. Přítomni: J. Miler, J. Anderle (pobočka Plzeň), P. Rožmberský (redaktor Hlásky), P. Míkota (pokladník), korespondenčně přítomen J. Slavík (pobočka Hradec Králové), omluven: J. Úlovec (pobočka Praha), neúčast: J. Bašta (pobočka Plzeň) a zástupce brněnské pobočky. Za revizní komisi Rady F. Zahradník, za plzeňskou pobočku P. Hereit.

Rada KASu projednala potíže s vydáváním CB2, způsobené aparátem Archeologického ústavu. Účast klubu na dalším vytváření CB bude vyjasněna na redakční radě CB. Jejíž svolání hodlá Rada KAS v nejbližší době iniciovat. Rada dále projednala možnosti zvýšení úrovně tisku Hlásky, které se jeví jako reálné.

Bylo rozhodnuto začít vydávat přílohu Hlásky. Rezervní fond Rady bude prozatím možné využívat pouze na ediční činnost. Závěrem jednání Rady byl zvolen všemi hlasy předsedou Rady Klubu Augusta Sedláčka RNDr. Josef Miler.

Rada se dále usnesla pokusit se vydat k 150. výročí narození Augusta Sedláčka nástěnný kalendář s 12 vyobrazeními hradů z minulého století, s plánky a informativním textem. Cenu odhadujeme cca na 50 Kčs. Zájemci o kalendář zašlou do konce února 1992 na adresu Rady závaznou objednávku.

Revizní komise sledovala účty Rady Klubu v pořádku. Pro zlepšení přehlednosti uložila pokladníkovi: 1 - zlikvidovat přeplatky členstva - do 10 Kčs je považovat za dary Radě, nad 10 Kčs vrátit členům, 2 - zlikvidovat fondy poboček, které jsou dosud vedeny v Plzni, 3 - stanovit pravidla pro dělení finančních prostředků do fondů a pro hospodaření s jednotlivými fondy. Termín do konce roku.

### Dary Radě:

V. Antoš 10 Kčs

Ing. J. Čihák 10 Kčs

J. Kokoška 60 Kčs

Ing. A. Krejpl 160 Kčs

Z. Procházka 30 Kčs

Dr. J. Štoviček 20 Kčs

dárce, který si nepřeje být jmenován 60 Kčs

O. Brachtel

O. Kolář: O Augustu Sedláčkovi

### M. Hus

F. Gabriel: České Švýcarsko očima archeologa.

H. Slavičková: Zámek Děčín

M. Pospíšilová: Romantické zámecké interiéry.

### Dr. J. Úlovec

Hrady a zámky na Moravě

Dále obdržel Klub na publikační činnost dotaci od Ministerstva kultury 25000 Kčs (na CB2) a od Zastupitelstva města Plzně 10000 Kčs (na Hlásku).

## Redakce Hlásky

Vyzýváme členy Rady KASu v jednotlivých pobočkách, aby nám vás (vždy do 15. března, 15. června, 15. září a do 15. prosince) zaslali zprávy o dění v pobočkách (akce, schůze a pod.). Od pokladníků poboček očekáváme zprávy o hospodaření za rok 1991 do 15. března. Od členů očekáváme vedle článků též zprávy a drobné informace do rubriky Z hradů, zámků a tvrzí, hlavně hlášení o narušení těchto památek, změnách majitelů, stavebním ruchu a podobně.

Členové Rady v pobočkách zajistí urychleně odeslání registračních karet z poboček, seznamu předplatitelů Hlásky spolu s předplatným, příslušných částí členských příspěvků (10 Kčs za člena) s jmenným seznamem a jména a funkce funkcionářů poboček. Nečinností v tomto směru se může přihodit, že ačkoli si člen pobočky vás zaplatí Hlásku, přesto ji nedostane.

Ti, kteří dosud nezaplatili členské příspěvky a předplatné na Hlásku, dostali Hlásku naposledy.

Adresář vyjde bohužel až po dodání registračních karet.

Na setkání Rady bylo rozhodnuto vydávat samostatnou přílohu Hlásky. Příloha by měla poskytnout prostor hlavně monografiím o panských sídlech, které by v Hlásce musely vycházet na pokračování, nebo by ji zabraly téměř celou, čímž by ubylo na pestrosti časopisu.

Uvažujeme o rozsahu cca 48 stran ročně v ceně 25 Kčs. Počet stran bude upraven tak, aby náklady odpovídaly předplatnému. Bude též využito prostředků z dotace. Příloha Hlásky bude přiložena k Hlásce 1992/2, na jejím základě se mohou členové rozhodnout k jejímu odběru. Kdo se rozhodne k odběru přílohy, zašle 25 Kčs na adresu pokladníka Rady přiloženou složenkou.

## Pobočka Plzeň

Členská schůze plzeňské pobočky KASU dne 23. 10. 1991 se účastnilo 24 členů a 3 hosté (dva z USA). Schůze se poprvé konala v zimním refektáři františkánského kláštera. Členové výboru referovali o činnosti pobočky v roce 1991 (tři vycházky, účast na výzkumech Křivoklátska a Komberku) a o výhledu činnosti na rok 1992 (dvě vycházky, zájezd snad na Chebsko a do Horní Falce, výzkum na Komberku, případně zaměření hradu Litice). Členové pobočky byli informováni o finanční situaci a vyzváni k zasílání příspěvků do Hlásky. Na schůzi bylo rozhodnuto o konání pravidelných schůzek, které se budou konat vždy druhou středu v měsíci v zimním refektáři františkánského kláštera od 16.00 do 18.30 hod. V zimním období je nutné, aby návštěvníci přinesli polínko či briketu, aby chom si mohli zatopit. Opět probíhal prodej publikací Západočeského muzea a byli sepsáni zájemci o publikace (Durdík: Hrad v Křivoklátském hvozdu a Procházka - Úlovec: Hrad, zámky a tvrze okresu Tachov III). V diskusi upozornil pan Kabát na nutnost lokalizace Kunčina Hrádku v souvislosti se stavební aktivitou v jeho předpokládaném místě na okraji Plzně. Ing. Uchytěl informoval o zakládání Společnosti přátel Plzně, akad. mal. V. Havlic o Společnosti přátel staré Plzně vznikající při galerii Esprit. Ing. Fritz referoval o květnovém zájezdu na Kokofínsko a o dalším zdařilém zájezdu pražské pobočky se základnou na Hrádku (Helfenburku).

Závěrem byly promítnuty diapozitivy ing. Mikoty, znázorňující hrady v Lichtenštejnsku a ve Švýcarsku a diapozitivy skotských a anglických hradů, provázené zaslíbeným výkladem slečny Zapletalové.

Doufáme, že účast na klubových schůzkách druhou středu v měsíci bude hojná a že je začnou navštěvovat i ti členové, kteří nebyli přítomni na členské schůzi a tudíž o schůzkách zatím nevěděli. K dispozici je diapojektor, je možná výměna literatury, informací a zkušeností, diskuze o společných problémech, organizování zájmových projektů a podobně. V neposlední řadě by pravidelná setkání členů plzeňské pobočky měla sloužit k jejich osobnímu poznávání.

### Vycházka na Strašicko

Vycházky se účastnilo 15 osob, dva účastníci byli z pražské pobočky. Ze svojkovického nádražička jsme postupovali podle písemných pokynů pana Světlíka a přesto se nám podařilo mírně zabloudit. Místní znalec a horský vůdce pan Světlík nás očekával na dohodnutém místě uprostřed brdských lesů a již bez problémů dovedl výpravu na Vimberk. Při prohlídce hradu a okolí

našel pan Kabát v hlubokém příkopu krásného hřbitva. Také ve Strašicích jsme obhlédli zbytky hradu, v jehož areálu stojí fara. Výprava pak počkala v Holoubkově na příjezd vlaku, ale několik vytrvalců ještě vystoupilo na kopec Vydřiduch, kde byl hrad, z větší části zničený lomem. Měli ovšem potom problémy stihnout vlak ve Svojkovicích. I když bylo dosti chladné počasí, vládla na vycházce pohoda a dobrá nálada.

## Založení nové pobočky KAS

V minulém čísle "Hlásky" (č. 4/91) měla být uveřejněná zpráva o založení nové pobočky KAS v Brně. Technickým nedopatřením se zpráva v čísle neobjevila. Omlouváme se tímto především členům nové pobočky, ale i všem ostatním čtenářům.

Ustavující schůze již dlouho připravované pobočky v Brně se konala 27. 6. 1991 v prostorách středověkého oddělení AÚ ČSAV na Mendelově náměstí (Starobrněnský klášter). Zúčastnilo se jí 10 zakládajících členů, dlehm již dosavadních registrovaných členů KAS, dlehm nových zájemců. Další zájemci, s nimiž lze s určitostí počítat, se omluvili pro pracovní zaneprázdnění. Jako host byl přítomen Ing. Fritz, člen výboru plzeňské pobočky.

Organizace ustavení pobočky se ujal Dr. Unger, člen KAS již z dřívější doby, který také pronesl úvodní slovo a předložil rámcový nástin možných samostatných aktivit nové pobočky. Po informaci o stanovách KAS, o různých organizačních nezbytnostech, diskusi a neformálním schválení rámcového plánu činnosti zvolilo shromáždění představitel pobočky v následujícím složení:

Výbor: Dr. J. Unger, Dr. J. Kohoutek, CSc., J. Doležal; předsedou byl později zvolen Dr. J. Unger.

Revizní komise pobočky: J. Ráčil, Ing. arch. P. Šimeček, K. Noga.

Zástupce do Rady KAS: Dr. J. Unger.

Zástupce do revizní komise Rady KAS: K. Noga.

Kontaktní adresa pobočky: PhDr. Josef Unger, Borodínova 4, 623 00 Brno-Kohoutovice, tel. 381322.

Vítáme naše brněnské kolegy a přátele do rodiny poboček KAS a přejeme mnoho úspěchů v jejich činnosti.

Ing. Zdeněk Fritz

## Zpráva o výzkumu na hradě Komberce

Ve dnech 26. 7. - 4. 8. 1991 proběhl pod vedením PhDr. P. Břicháčka výzkum na hradě Komberce. V průběhu týdne byly položeny 2 sondy a

provedeno zaměření hradu. Výsledky budou po zpracování publikovány v Castellologica bohemica. Článek naváže na článek o výsledcích povrchového průzkumu, který je v současné době v tisku v CB. Předpokládáme, že budeme pokračovat jak ve výzkumu, tak v postupném publikování jeho výsledků. Měla by tak vzniknout řada článků, která bude poučná pro ocenění účinnosti pracovních metod při výzkumu hradu.

Vlastní výzkum přinesl prozatím tyto hlavní poznatky: hrad byl postaven na místě výšinného sídliště několika kultur eneolitických a možná též z pozdní doby bronzové, určitě lze z nich dnes poznat kulturu chamskou. Středověké nálezy jsou datovatelné do sklonku 13. a 1. pol. 14. stol. a z doby husitských válek až do dob poděbradských. Do 2. pol. 14. stol. nelze zatím spolehlivě datovat žádné nálezy, je tedy pravděpodobné, že v té době byla intenzita osídlení velice nízká nebo byl hrad opuštěn. Dvě sondy nepostačují k poznání půdorysu hradu, lze jen konstatovat, že hrad byl v obou etapách postaven převážně ze dřeva, pouze hradní jádro bylo asi vybudováno na plošině vytvořené podle potřeby přitěsněním nebo dozděním zděvem na maltu a zasypáním vzniklých prohlubní přírodní skalky. Vlastní opevnění bylo pak provedeno pouze dřevěnou palisádou, jejíž jeden kůl o průměru asi 35 cm byl zachycen sondou. Objekt, který se po povrchovém průzkumu jevil jako pravděpodobný pozůstatek bergfritu, se však ukázal jako relikt zemnice zdůrazněně recentním pohybem zeminy na lokalitě. Naší snahou bude ve výzkumu pokračovat i v letošním létě.

*Josef Miler*

## Výročí Augusta Sedláčka

V roce 1993 si připomeneme 150. výročí narození Augusta Sedláčka. K tomuto výročí je připravováno několik akcí:

1. Jednodenní symposium v Táboře, (předběžně v říjnu) o životě a díle A. Sedláčka (za účasti odborníků z oborů, do nichž činnost A. Sedláčka zasahovala).

2. Výstava v Písku v rámci 750. výročí města Písku.

3. Výstava a přednáška s besedou v Mladé Vožici.

Oslavy organizují Městský úřad a Památník Mladovožicka v Mladé Vožici a Historický ústav ČSAV v Praze ve spolupráci s řadou dalších institucí: v Táboře - okresním a městským úřadem, okresním archivem a Husitským muzeem, v Písku - okresním a městským úřadem, Prácheňským muzeem, archivem okresu Písek v Mirovicích. Rada Klubu Augusta Sedláčka přislíbila jménem Klubu též účast na oslavách.

Program je předběžný a bude postupně upřesňován. Další iniciativy jsou vítány.

## Ještě k ohlédnutí za zájezdy Klubu

V "Hlásce" č. 4/91 uveřejnil člen vedení plzeňské pobočky Ing. Josef Čihák přehled "oficiálních" dvou- a vícedenních zájezdů Klubu od roku 1985, kdy jsme s touto tradicí začínali. V přehledu je výčet 120 lokalit dosud navštívených v rámci těchto "expedic". Věc zajisté záslužná, neboť paměť po čase začíná vynechávat, zejména s narůstajícím počtem lokalit.

V zájmu úplnosti považuji za nutné doplnit Čihákův přehled o výčet lokalit dalších, navštívených rovněž v roce 1991. V tomto roce totiž byly konány zájezdy dva, oba za organizačního zajištění pražskou pobočkou. Po Kokofínsku a Bezdězsku ve dnech 9. až 12. 5. 1991 (se základnou na hradě Houska) se konal další zájezd ve dnech 21. až 23. 6., který - ač absolvován nepoměrně menším počtem účastníků (ani Ing. Čihák se jej neúčastnil) - byl rovněž značným přínosem do našeho poznávacího cyklu a nadto byl příjemným společenským a turistickým zážitkem.

Menší účast byla dána zřejmě méně intenzivní propagací, méně vhodným termínem (pouhé dva víkendové dny se srazem v pátek odpoledne) a snad i skutečností, že navštívená oblast se částečně kryla s územím známým již z prvního zájezdu v roce 1985.

Účastníci tentokrát projeli území části severních Čech v okolí České Lípy a Zahradek. Šli se v pátek v obci Blíževedly pod hradem Ronovem, který společně s blízkým Hřidelíkem ještě tentýž den v podvečer navštívili. Základnou se pak stal dobře známý Hrádek či Helfenburk u Úštěku, kde účastníci po dva dny nocležovali v rázovité severočeské chalupě, postavené přímo na nádvoří hradu jako jedna ze zachráněných památek lidové architektury.

Dlužno říci, že hostitelé - t.j. ochránci památek a přírody, trampové a archeologové v čele s naším neúnavným kolegou z KAS Dr. F. Gabrielem - připravili účastníkům nesmírně příjemné zážitky nejen dobrým ubytováním, ale i celou atmosférou obou dnů v dnes již dokonale upraveném prostředí hradu, které si nelze neoblíbit, atmosférou doplněnou i romantickými večery u táborového ohně se spoustou vyprávění, vzájemných sdělení a s nezbytným tradičním humorem.

Připomeňme, že severočeskí kolegové si také dobře poradili s ožehavým problémem, jak si uchránit plody své obrovské záslužné práce trávající mnoho let, při níž vyčistili, prozkoumali a zakonzervovali zříceninu Helfenburku způsobem, zasluhujícím téměř absolutoria. Proto neudívá, že organizují v průběhu nejnávštěvnější turistické sezóny ochranu hradu nejméně dvojitými hlídkami, setrvávajícími v průběhu víkendů, mimořádných dnů volna, ale podle

možností i v jiné dny v areálu hradu, čímž prakticky znemožňují devastaci hradu a přilehlého okolí nezodpovědnými živly.

Nutno s maximálním uznáním vyzvednout svchované obětavou práci našich severočeských přátel, pográtulovat k výsledkům této činnosti a snad i vyslovit přání: kéž by v každém regionu alespoň u nejvýznamnějších lokalit existovalo něco podobného!

V závěru uvádíme dodatek k přehledu Ing. Čiháka. Jako pozoruhodnou zvláštnost mezi navštívenými lokalitami musíme uvést jednu z historických vzácností "nehradního" charakteru, a to středověký vodní kanál zvaný Mníchovská průrva, což je impozantní vodní dílo, vytesané v pískovcovém terénu. Některé z hradních lokalit byly navštíveny již podruhé (poprvé r. 1985).

#### 8. SEVERNÍ ČECHY - 1991/II

21. 6. 121 Ronov - hrad  
122 Hřídělk - hrad  
123 Hrádek (Helfenburk) u Ústěku -  
- hrad  
22. 6. 124 Hostíkovice - got. kost.  
125 t. zv. Frýdlant - hrad  
126 Hrádek u N. Dvora -  
- nepatrné zbytky hrádku  
127 Jestřebí - hrad  
128 Mníchovská průrva -  
- středověký vodní kanál  
129 Rybnov - tvrz  
130 t. zv. Vítkovec (Milčany) - hrad  
131 Hvězda - hrad  
132 ZSO jv. od Ronova  
133 Stvolínky - zámek  
23. 6. 134 Poustka (Chudý hrádek) -  
- hrad  
135 Hradiště (Vřísek) - hrad  
136 Kokořín - hrad

Ing. Z. Fritz

## Ohlasy:

Ke zprávě o vycházce plzeňské pobočky KASu (Hláska 1991/4 s.47)

Co na to památkáři. - V posledním čísle Hlásky se objevila informace o hrůzách prováděných na tvrzišti va Skočicích (o. Plzeň-jih). Především je třeba poděkovat za informaci, bez níž by vše zůstalo ještě dlouho utajeno. Lokalitu jsme navštívili v doprovodu zástupce stavebního úřadu z Přeštic, upřímně se zděsili a začali podnikat vše pro to, aby viník byl potrestán. Bohužel není mnoho cest, jak toho docílit. Okresnímu úřadu, referátu kultury, který je ze zákona nadán výkonnou mocí, byl dán podnět k zahájení řízení, protože devastace lokality je bezesporu vážným poručením zákona 20/87. Otázkou je, nakolik bude pokuta citelná a jakým bude poučením. V současné době si okresní úřad vyžádal posudek Archeologického ústavu a ve spolupráci s Městským úřadem v Přešticích vyvolalo jednání s viníkem.

Závěrem bych požádal všechny, kteří zjistí podobné černé akce o informace, protože více očí více vidí a kdo vidí ten ví a kdo ví může konat.

Za Památkový ústav Plzeň a za sebe

Tomáš Karel

Informace:

Koupím knihu J. V. Šimák: Středověká kolonizace v zemích českých, České dějiny I/5. Dr. F. Frýda, ul. J. Knihy 136/1, 33701 Rokycany-střed.

Zašlu na dobírku brožuru: "Jilemnický zámek", cena 10 Kčs. Zdeněk Flšera, Spořilov, Luční 1014, PSČ 51401.

HLÁSKA, Zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka.

Vychází čtvrtletně. Šéfredaktor Petr Rožmberský. (zást. J. Miler). Adresa redakce: Klub Augusta Sedláčka, Františkánská 13, 301 12 Plzeň. Vydává Klub Augusta Sedláčka. Registrováno Zpč. KNV v Plzni pod značkou OK ZKNV 25/90 (OK ÚmP 23/1991). Cena výtisku 7.50 Kčs.